

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Barba.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

oma Sam-
sonis quid
significet,
& Dalida
amor.

IN Divinis denique literis multa leguntur de Samsonis coma, quam studiosissime nutrit: pro-
pterea quod dum ea capiti esset applicata, quo diffusior erat, eo ipse viribus valentior, & ad injesta
quælibet vincula disrumpenda robustior efficiebatur: ea vero detonsa, deficiebat viribus & toto ro-
bore destituebatur. Intelligitur vero Samson Nazareus, ut vir aliquis Deo dicatus: coma enim in ex-
do religiosissime, ut dictum, nutrebat, per quam amplissimæ virtutis ornamentum accipimus, quæ
caput, hoc est, intellectum nostrum decoret: quæ quo magis excrescit, eo fortiores adversus adver-
sarios motus efficimur. Per alienigenas, qui vincula contendunt injicere, humanos affectus & concu-
piscentiæ vim intelligimus; id enim innuunt preces sacræ, dum parci nobis ab alienis supplicanti-
bus. Quod si eveniat, ut humana victi fragilitate mulieris Dalidæ, hoc est, corrupti sensus amore corrip-
mur, declinamus in fomnum, & in ejus gremium obdormiscimus, obliti scilicet eorum: quæ rationis
lumine irradiati vigilantes operabamur, jam facti desides ignavique, bona opera intermittimus: in
mulieris dolo tondemur, hoc est, voluptatis insidiis illecti spiritus fortitudinem amittimus, & in ho-
stium ita potestatem incidimus, qui nos vexent, exagitent, & ludibrio habeant. Nulla enim re magis
cruciatur homo, quam rerum humanarum cura: aut enim simulac huic deditus fuerit, avaritia, aut o-
more, aut odio, aut invidia, aut alia quapiam lue molestationeque male affectus, assidue laborat. Ubi
vero respiciat (id enim est ubi expergefactus fuerit) errorem agnoscit suum, penitentiaque adbe-
ctus amissam studet comam reparare, paulatimque vires ita resumere, donec pristino recuperato ro-
bore peccato jam moriturus, cum universo inimicorum conventu exitiale in se ruina trahat, et
in istaq; omni cupiditatum & vitiorum manu mundo etiam ipse moriatur.

DE CANITIE.

SENECTUS. CAP. XLVII.

Hæc à Sus-
tonio in
Galba
cap. 10.

SUPERVACUUM videtur, per canos senectutem locorum ubique significatam dicere, sed illud com-
memoratione non injucundum fuerit, quod in hanc sententiam offensa olim præmonstravit
Galbæ siquidem, cum in provinciam Hispaniam Tarraconensem ingressus sacrificaret intra ædem
publicam, accidit ut puero è ministris acerram tenenti capillus repente toto capite canesceret, quod
rerum mutationem significare Aruspices respondere, successurumque juveni senem. Nam is Nero-
ni Claudio successit qui alterum & xxx. natus annum sublatus est, ipse tertio & septuagesimo æta-
tis anno Imperium adeptus. Sedenim Conjectores ominosum habent, si vel puer vel adolescens in
senem mutari sibi visus fuerit: mortis enim propediem affutura signum hoc volunt. Neque latet
esse, si contra senex fieri se puerum imaginatus fuerit: portendere enim hoc imprudenter eum ali-
quid futurum, quod ei nocumentum asserat: propterea quod, ut Homerus ait:

Ad verbum
ex Arsemi-
doro lib. 1.
cap. 16.

αἰεὶ δὲ ὀπλοτέρων ἀνδρῶν Φερέας ἠερέθονται.

DEUS PATER. CAP. XLVIII.

Quare
Deus ca-
nities pin-
gatur.

INVENIES in Divinis literis Deum visenda canitie figuratum, ut apud Danielem: *Capilli capiti ipsi
quasi lanamunda.* Angelo: hinc Eucherius, & albatorum multitudinem significari tradit. Alii
ad humanæ naturæ similitudinem transferentes, ideo fieri autumant, ut dierum antiquitas inde sub-
innuatur: Deo enim nihil antiquius. Quod ea de causa libentius adnotavi, quia scio esse plerisque
etiam quantivis pretii viros, qui Deum patrem ea canitie in signum pingi nequaquam approbent.

DE BARBA. CAP. XLIX.

DE barba vero aliis atque aliis temporibus, apud alias & alias gentes varia semper fuit institutio
neque constans unquam usus. Verum de ritibus nunc dicere supersedebimus quod materiam
hujusmodi perpetua nuper de clamatione peccurimus, ubi rationes explicuimus, cur sacerdotibus
coma nutrire vetitum sit, barbam vero abraderi non concedatur. Verum hic significata tantum
pro secuti sumus.

VIR. CAP. L.

UNUM ergo atque id præcipuum est barbæ hieroglyphicum, ut virilitatis indicium sit. Nam est
alia sunt signa, quæ marem à fœmina fecernunt, qui tamen plerique viri dicuntur effœminati
scere,